

Sygn. akt I CSK 980/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa M. M.  
przeciwko PKP [...] o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 lipca 2015 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 4 czerwca 2014 r.,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania  
i zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 120 zł  
(sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania  
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 4 czerwca 2014 r. Powód powołał się na to, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, które dotyczy wykładni przepisów art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 18 listopada 1985 r. – Prawo przewozowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r., poz. 1173 ze zm., dalej jako p.p.) i art. 385<sup>3</sup> pkt 12 i 17 k.c., oraz że jego skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z powodu naruszeń prawa procesowego i prawa materialnego, wskazanych w skardze, w tym przepisów art. 17 ust. 4 p.p. i art. 385<sup>3</sup> pkt 12 i 17 k.c. Ponadto powołał się na rzekomą rozbieżność orzecznictwa co do uznania postanowienia wzorca umowy zastrzegającego procentowo określoną wysokość potrącanego odstępnego przez przewoźnika za niedozwolone, wynikającą z tego, że w jednej sprawie, w której takie postanowienie było przedmiotem badania, doszło do odrzucenia pozwu z powodu wpisania do rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone, a w niniejszej sprawie Sąd Apelacyjny oddalił powództwo.

Nie jest możliwe jednoczesne wykazywanie, że w sprawie istnieje zagadnienie prawne dotyczące wykładni określonych przepisów prawa i że skarga oparta na naruszeniu tych przepisów jest oczywiście uzasadniona. Albo jest tak,

że wykładnia danych przepisów jest prosta i w związku z tym ich naruszenie jest oczywiste, albo tak, że wykładnia ta rodzi istotne zagadnienie prawne, wobec czego naruszenie przepisów nie może być oczywiste.

Powołanie się na potrzebę wykładni przepisów wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wskazania, który to przepis prawa, zastosowany w danej sprawie, jest przedmiotem rozbieżnej wykładni w judykaturze sądowej (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ.). Powód tego wymagania nie spełnił.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 i art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.